

Näcken spelade i Korkhult.

Där Ankersrums-vägen går över ån från sjön Skinnösjön vid Åselidbacken i Korkhult, där har varit en skvaltkvinn. De senare åren har där varit kvinnornas kvar från äldre tidens kvinn-industri.

På en jul-afton år 1895 var det flera personer som efter jul-gräten var ute på promenad.

Så fullt allas stora förvåning uppstod, det ljud och fin musik nere från skallan. Det var näcken som spelade in den lugna och fridfulla julhelgen vid Skinnösjöns ån i Korkhult. Musiken varade cirka en timme. Märkvärdigt nog det var endast den gången, senare eller sedan har ej något sådant förekommit. O, tänk den gamla gada tiden!

Kyrkjuven Ekstedt.

På 1700-talet var juven Ekstedt i fästen på Hjarteds nuvarande fredliga marker. Kyrksiltret blev skulet men kom tillrätta igen. En gumma drömde att det fanns i klyftorna i berget vid Skaftekulla i Konhults by. Efter mycket sökande i dessa djupa gänger, så var drömmen en "sanndröm", silvret påträffades till sist där.

Klockaren Tribbles i Hjarted infängade Ekstedt medelst en grov påk fick juven kraftiga slag på armarna och blev övermannad. Sedan Ekstedt hjälpat ut straffet, infann han sig vid otan en juldagsmorgon. Då klockaren fick se Ekstedt blev han så rädd och iriterad, så han måste upphöra.

På ett allas stora förvåning gick Ekstedt fram och lyfter undan Tribbles från stolen, samt helt lugnt börjar spela.

Hårkjuven Ekstedt.

En gång mötte Ekstedt en gumma ute på vägen, han frågade henne: Har ni sett och möjligen hört talas om storkjuven Ekstedt? Liten hade nog gumman hört om honom, men för övrigt har han varken gjort mig ont eller gott sade gumman.

Då lager Ekstedt fram sin fisk och ett rep samt binder händerna på ryggen å gumman, men han placerade också dit ökn. i handen.

Gumman blev ju rädd men Ekstedt han sade:

Läg nu till de personer ni kräffa att ni sett juven Ekstedt, och han har gjort eder både "ont och gott".